

מה:

עין משפט
נר מצוה

אלו טרפות פרק שלישי חולין

מסורת הש"ס

(א) לעיל מה... (ב) לעיל מה... (ג) לעיל מה... (ד) לעיל מה... (ה) לעיל מה... (ו) לעיל מה... (ז) לעיל מה... (ח) לעיל מה... (ט) לעיל מה... (י) לעיל מה... (יא) לעיל מה... (יב) לעיל מה... (יג) לעיל מה... (יד) לעיל מה... (טו) לעיל מה... (טז) לעיל מה... (יז) לעיל מה... (יח) לעיל מה... (יט) לעיל מה... (כ) לעיל מה... (כא) לעיל מה... (כב) לעיל מה... (כג) לעיל מה... (כד) לעיל מה... (כה) לעיל מה... (כו) לעיל מה... (כז) לעיל מה... (כח) לעיל מה... (כט) לעיל מה... (ל) לעיל מה...

מור בר חייה מתני איפסא. פי' בקונטרס דמסתברא לבישולא קמא סדקיס ליה רבי יוחנן בשיטתיה לעיל דלמר ניקב הקנה למטה מן החזה ידון כריאה וגרחה דלולין ככולהו לחומרא מללא אימור הלכתא לא כמר ולא כמר וגם רבי יוחנן דלמר ניקב הקנה למטה מן החזה משמע בין דריאה בין דכנדל לחומרא דשלשמן נקובמן במשהו בין דכנדל בין דלג בין דריאה:

פולין ייש מונחין על פי הקדרה על פי הקדרה ולפנים כלפנים מן הפולין ולחויין כלחויין ופולין עצמן איני יודע 'ומסתברא כלפנים רבי ירמיה בדק בעופא ואשכח כמין שני פולין מונחין על פי הקדרה: ניקב הלב לבית חללו: בעי רבי יורא לבית חלל קמן או לבית חלל גדול א"ל אביי מאי חיבעי לך מי לא תנן ב"ר"ש אומר עד שתנקב לבית הסמפונות ויאמר רבה בר תחליפא אמר רבי ירמיה בר אבא אמר רב עד שתנקב לסמפון גדול הכי השתא התם לבית הסמפונות קתני להיכא דשפכי סמפונות כולהו והכא לבית חללו קתני ימה לי חלל גדול מה לי חלל קמן קנה הלב רב אמר 'בכושורו ושמואל אמר ברובו הי ניהו קנה הלב *אמר רבה בר יצחק אמר רב חלב שעל גבי דפנות דפנות סלקא דעתך דאלא שעל גבי דופני ריאה אמר אמירם משמיה דרב נחמן תלתא קני הוו חד פריש לליבא וחד פריש לריאה וחד פריש לכבדא דריאה כריאה דכבדא דכבדא דליבא פליגי מר בר חייה מתני איפסא דריאה ככבדא דכבדא כריאה דליבא פליגי אול רבי חייה בר יוסף אמרה לשמעתא דרב קמיה דשמואל א"ל אי הכי אמר אבא לא ידע בטרפות ולא כלום: נשבר השדרה: ת"ר ה"חוט השדרה שנפסק ברובו דברי רבי רבי יעקב אומר אפילו ניקב הורה רבי כרבי יעקב אמר רבי הונא י'אין הלכה כרבי יעקב וכמה רובו רב אמר רב ירוב עורו ואמרי לה רוב מוחו מאן דאמר רוב מוחו כ"ש רוב עורו למאן דאמר רוב עורו מוח זה לא מעלה ולא מוריד רב נתן בר אבין הוה יתיב קמיה דרב ברב ברוב עורו וקא בדיק ברוב מוחו א"ל אם רוב עורו קיים מוח זה אינו מעלה ואינו מוריד אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יהושע בן לוי 'נתמך פסול נתמסמם פסול איזוהי המרכה המרכה כ"ל שנשפך בקיחון מסמסם 'כל שאינו יכול לעמוד בעי רבי ירמיה אינו יכול לעמוד מפני כבדו מאי 'תיקו בי רב אמרי נתמסמם פסול 'נתמוזו כשר מיתיבי 'רשב"א אומר בהמה שנתמוזו מוחה טרפה היא נתמסמם איתמר איני והא לוי הוה יתיב בי מסותא חיייא לההוא גברא 'דטרייה לרשיה אמר נתמוזו מוחיה דדין לאו דלא חי אמר אביי לא לומר שאינו מוליד עד דייבין חוט השדרה אמר רב יהודה אמר שמואל עד בין הפרשות רב דימי בר יצחק הוה קא בעי למיזל לבי חזאי אתא לקמיה 'דרבי יהודה אמר ליה ליחוי לי מר בין הפרשות היכא א"ל זיל אייתי לי גדי ואחוי לך אייתי ליה גדי שמונה א"ל בליעה טפי ולא ידע אייתי ליה כחוש א"ל בליטן טפי ולא ידע א"ל תא אנמך גמרא 'הכי אמר שמואל עד אחת טרפה שלישיית כשרה שניה איני יודע בעי רב הונא כריה דרב יהושע

קיים: נתמך פסול נתמסמם פסול גרסינן. ואחוט השדרה קאי. אע"ג דהמסמסם קילא מהמרכה כדמפרש ואזיל אפילו הכי תנא מרווייהו דאי תנא המסמסם לחודה הוה מפרשינן דהיינו נשפך בקיחון. המרכה לשון מוכך שנתרככה ונעשית המוח בתוך הקרוס כניס ונשפך מראשו לספון ומסופו לראשו ואם היו נקבין אותו היה יוצא דרך הנקב: ואינו יכול לעמוד. מפני שנעשה ללול אבל לא כל כך שהיה נשפך בקיחון של מים אבל כשאחזין אותו ומיניו קאמו למעלה מידו הוא נכסף ונופל: מפני כבדו. שהוא עז וכנדל אבל לא נתמך מנפטים מכה חולי הוא זה שמכנידו או לא. וכל הני נתמך ונתמסמם בכלל נפק החוט הן דקיס להו לרבנן שמוחן ליקוי זה עמיד לניקב וליפסק אי נמי אין פיסוק גדול מזה אע"ג דלמרחן מוח זה לא מעלה ולא מוריד ה"מ בהפרכה אבל בהמרכה! לא: סיקו. וכל מיקו דליסורא לחומרא: נתמסמם פסול. דקאמרת: נתמוזו כשר. ולהכי הדר נקט נתמסמם פסול דלא תימא נתמוזו ונתמסמם חדא הוא ולאפילונו עליה אחת: נתמוזו. נטרקון מהמוח מקלחון מאליו: יטערייה. מינל"ר בלג"ז: נתמוזו מוחיה דדין. דואג היה עליו ואומר אוי מפלל ויולא מתחת השדרה ונעשה גיד אלל הירכס ונכנס לחוט: עד היכן חוט השדרה. עד מקום שהוא מתפרש ומתפלל פולין. כנגד הירכס הוא מתחיל ליפלא ויולא ראש א' לירך זו ואחד לזו והאלמעי יורד לונב ולמטה מאוחן פילולין כנגד שמי אלכעות הוא חחר ומתפלל עוד לג' ולמטה מהם עוד מתפלל וכן בהרבה מקומות עד סופו. ואם נפסק מן המוח ועד בין הפרשות הללו כל מקום שנפסק שם רובו טרפה ואם למטה מבין הפרשות נפסק כנר משש כמו היירכס מעמידין את שדרתו ואינה מתה צדק: אייסי ליה גדי שמוחן שמוח ומופשט ולא היה לו שעות לעכב עד שיקרעו ויראה לו הפילולין מנפטים והיה מראה לו מתוך שהמוח לבן או נשפך מוחו כשנכנס צבצר האליה לכאן ולכאן מתחת לעלם: ולא ידע. החוט מנחון והוא נריך לכון עד מלא חוט השערה שאם נפסק לכאן טרפה ואם נפסק לכאן כשרה: בלעטן טפי. והעלם של בוקא דאטמא דוחק הכשר ומדונק דוחקו זו את מוח החוט הנפלא עליו עד שנעשה דק ואינו ניכר: עד אחת. כ"מ שיפסק מן האורח עד בין הפרשה לראשוהו טרפה נפסק בין הפרשה שלישית כשרה שניה איני יודע:

הי ניהו קנה הלב *אמר רבה בר יצחק אמר רב חלב שעל גבי דפנות דפנות סלקא דעתך דאלא שעל גבי דופני ריאה אמר אמירם משמיה דרב נחמן תלתא קני הוו חד פריש לליבא וחד פריש לריאה וחד פריש לכבדא דריאה ככבדא דכבדא דליבא פליגי מר בר חייה מתני איפסא דריאה ככבדא דכבדא כריאה דליבא פליגי אול רבי חייה בר יוסף אמרה לשמעתא דרב קמיה דשמואל א"ל אי הכי אמר אבא לא ידע בטרפות ולא כלום: נשבר השדרה: ת"ר ה"חוט השדרה שנפסק ברובו דברי רבי רבי יעקב אומר אפילו ניקב הורה רבי כרבי יעקב אמר רבי הונא י'אין הלכה כרבי יעקב וכמה רובו רב אמר רב ירוב עורו ואמרי לה רוב מוחו מאן דאמר רוב מוחו כ"ש רוב עורו למאן דאמר רוב עורו מוח זה לא מעלה ולא מוריד רב נתן בר אבין הוה יתיב קמיה דרב ברב ברוב עורו וקא בדיק ברוב מוחו א"ל אם רוב עורו קיים מוח זה אינו מעלה ואינו מוריד אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יהושע בן לוי 'נתמך פסול נתמסמם פסול איזוהי המרכה המרכה כ"ל שנשפך בקיחון מסמסם 'כל שאינו יכול לעמוד בעי רבי ירמיה אינו יכול לעמוד מפני כבדו מאי 'תיקו בי רב אמרי נתמסמם פסול 'נתמוזו כשר מיתיבי 'רשב"א אומר בהמה שנתמוזו מוחה טרפה היא נתמסמם איתמר איני והא לוי הוה יתיב בי מסותא חיייא לההוא גברא 'דטרייה לרשיה אמר נתמוזו מוחיה דדין לאו דלא חי אמר אביי לא לומר שאינו מוליד עד דייבין חוט השדרה אמר רב יהודה אמר שמואל עד בין הפרשות רב דימי בר יצחק הוה קא בעי למיזל לבי חזאי אתא לקמיה 'דרבי יהודה אמר ליה ליחוי לי מר בין הפרשות היכא א"ל זיל אייתי לי גדי ואחוי לך אייתי ליה גדי שמונה א"ל בליעה טפי ולא ידע אייתי ליה כחוש א"ל בליטן טפי ולא ידע א"ל תא אנמך גמרא 'הכי אמר שמואל עד אחת טרפה שלישיית כשרה שניה איני יודע בעי רב הונא כריה דרב יהושע

קיים: נתמך פסול נתמסמם פסול גרסינן. ואחוט השדרה קאי. אע"ג דהמסמסם קילא מהמרכה כדמפרש ואזיל אפילו הכי תנא מרווייהו דאי תנא המסמסם לחודה הוה מפרשינן דהיינו נשפך בקיחון. המרכה לשון מוכך שנתרככה ונעשית המוח בתוך הקרוס כניס ונשפך מראשו לספון ומסופו לראשו ואם היו נקבין אותו היה יוצא דרך הנקב: ואינו יכול לעמוד. מפני שנעשה ללול אבל לא כל כך שהיה נשפך בקיחון של מים אבל כשאחזין אותו ומיניו קאמו למעלה מידו הוא נכסף ונופל: מפני כבדו. שהוא עז וכנדל אבל לא נתמך מנפטים מכה חולי הוא זה שמכנידו או לא. וכל הני נתמך ונתמסמם בכלל נפק החוט הן דקיס להו לרבנן שמוחן ליקוי זה עמיד לניקב וליפסק אי נמי אין פיסוק גדול מזה אע"ג דלמרחן מוח זה לא מעלה ולא מוריד ה"מ בהפרכה אבל בהמרכה! לא: סיקו. וכל מיקו דליסורא לחומרא: נתמסמם פסול. דקאמרת: נתמוזו כשר. ולהכי הדר נקט נתמסמם פסול דלא תימא נתמוזו ונתמסמם חדא הוא ולאפילונו עליה אחת: נתמוזו. נטרקון מהמוח מקלחון מאליו: יטערייה. מינל"ר בלג"ז: נתמוזו מוחיה דדין. דואג היה עליו ואומר אוי מפלל ויולא מתחת השדרה ונעשה גיד אלל הירכס ונכנס לחוט: עד היכן חוט השדרה. עד מקום שהוא מתפרש ומתפלל פולין. כנגד הירכס הוא מתחיל ליפלא ויולא ראש א' לירך זו ואחד לזו והאלמעי יורד לונב ולמטה מאוחן פילולין כנגד שמי אלכעות הוא חחר ומתפלל עוד לג' ולמטה מהם עוד מתפלל וכן בהרבה מקומות עד סופו. ואם נפסק מן המוח ועד בין הפרשות הללו כל מקום שנפסק שם רובו טרפה ואם למטה מבין הפרשות נפסק כנר משש כמו היירכס מעמידין את שדרתו ואינה מתה צדק: אייסי ליה גדי שמוחן שמוח ומופשט ולא היה לו שעות לעכב עד שיקרעו ויראה לו הפילולין מנפטים והיה מראה לו מתוך שהמוח לבן או נשפך מוחו כשנכנס צבצר האליה לכאן ולכאן מתחת לעלם: ולא ידע. החוט מנחון והוא נריך לכון עד מלא חוט השערה שאם נפסק לכאן טרפה ואם נפסק לכאן כשרה: בלעטן טפי. והעלם של בוקא דאטמא דוחק הכשר ומדונק דוחקו זו את מוח החוט הנפלא עליו עד שנעשה דק ואינו ניכר: עד אחת. כ"מ שיפסק מן האורח עד בין הפרשה לראשוהו טרפה נפסק בין הפרשה שלישית כשרה שניה איני יודע:

גליון הש"ס

נב' אבר רבה בר יצחק (אבר רב). נבאל"ס ליפא וקא רבא מצדו ליפא מ"ש דלמחר משייה דרי' פלי על רבה ב"י ויחיה פ"ל דקנה הלב דפליגי רב ושמואל א"ל דפיק מברגתו ופריש לליבא:

נב' אבר רבה בר יצחק (אבר רב). נבאל"ס ליפא וקא רבא מצדו ליפא מ"ש דלמחר משייה דרי' פלי על רבה ב"י ויחיה פ"ל דקנה הלב דפליגי רב ושמואל א"ל דפיק מברגתו ופריש לליבא:

נב' אבר רבה בר יצחק (אבר רב). נבאל"ס ליפא וקא רבא מצדו ליפא מ"ש דלמחר משייה דרי' פלי על רבה ב"י ויחיה פ"ל דקנה הלב דפליגי רב ושמואל א"ל דפיק מברגתו ופריש לליבא:

נב' אבר רבה בר יצחק (אבר רב). נבאל"ס ליפא וקא רבא מצדו ליפא מ"ש דלמחר משייה דרי' פלי על רבה ב"י ויחיה פ"ל דקנה הלב דפליגי רב ושמואל א"ל דפיק מברגתו ופריש לליבא:

נב' אבר רבה בר יצחק (אבר רב). נבאל"ס ליפא וקא רבא מצדו ליפא מ"ש דלמחר משייה דרי' פלי על רבה ב"י ויחיה פ"ל דקנה הלב דפליגי רב ושמואל א"ל דפיק מברגתו ופריש לליבא:

נב' אבר רבה בר יצחק (אבר רב). נבאל"ס ליפא וקא רבא מצדו ליפא מ"ש דלמחר משייה דרי' פלי על רבה ב"י ויחיה פ"ל דקנה הלב דפליגי רב ושמואל א"ל דפיק מברגתו ופריש לליבא:

הנהגות הב"ה

(א) ר"י ר"ה אלא רב וכו' הוה עדיף. נ"ב פ"ל דף נח:

(א) ר"י ר"ה אלא רב וכו' הוה עדיף. נ"ב פ"ל דף נח:

(א) ר"י ר"ה אלא רב וכו' הוה עדיף. נ"ב פ"ל דף נח:

(א) ר"י ר"ה אלא רב וכו' הוה עדיף. נ"ב פ"ל דף נח:

(א) ר"י ר"ה אלא רב וכו' הוה עדיף. נ"ב פ"ל דף נח:

(א) ר"י ר"ה אלא רב וכו' הוה עדיף. נ"ב פ"ל דף נח:

מוקף רש"י

לבית הסמפונות קנקנות קנקנות התמסמות מן הריאה. קנקנס נקב מוקף כשמוסמס איתא ויפלי מ"ב. חוט השדרה שנספך ברובו. בין ה' (במבונה): עד בין הפרשות. דהיינו מנגד הירכס שחוט השדרה שם לג' האחד מרש' לז' עלם יתן האליה שקרין הנקיס' בלג"ז והעי' לשמאלו והתמזק הולך מברגת עד סוף הזנב ומינין הפרשות והוא לא מתקרב חוט השדרה שצנר ללחיו שצנר (נ"ל) (שצנר) הסתה נשפך על ירכה ולא על מללה ואין נריך למטו (ומרי' יא.).

לבית הסמפונות קנקנות קנקנות התמסמות מן הריאה. קנקנס נקב מוקף כשמוסמס איתא ויפלי מ"ב. חוט השדרה שנספך ברובו. בין ה' (במבונה): עד בין הפרשות. דהיינו מנגד הירכס שחוט השדרה שם לג' האחד מרש' לז' עלם יתן האליה שקרין הנקיס' בלג"ז והעי' לשמאלו והתמזק הולך מברגת עד סוף הזנב ומינין הפרשות והוא לא מתקרב חוט השדרה שצנר ללחיו שצנר (נ"ל) (שצנר) הסתה נשפך על ירכה ולא על מללה ואין נריך למטו (ומרי' יא.).

לבית הסמפונות קנקנות קנקנות התמסמות מן הריאה. קנקנס נקב מוקף כשמוסמס איתא ויפלי מ"ב. חוט השדרה שנספך ברובו. בין ה' (במבונה): עד בין הפרשות. דהיינו מנגד הירכס שחוט השדרה שם לג' האחד מרש' לז' עלם יתן האליה שקרין הנקיס' בלג"ז והעי' לשמאלו והתמזק הולך מברגת עד סוף הזנב ומינין הפרשות והוא לא מתקרב חוט השדרה שצנר ללחיו שצנר (נ"ל) (שצנר) הסתה נשפך על ירכה ולא על מללה ואין נריך למטו (ומרי' יא.).

לבית הסמפונות קנקנות קנקנות התמסמות מן הריאה. קנקנס נקב מוקף כשמוסמס איתא ויפלי מ"ב. חוט השדרה שנספך ברובו. בין ה' (במבונה): עד בין הפרשות. דהיינו מנגד הירכס שחוט השדרה שם לג' האחד מרש' לז' עלם יתן האליה שקרין הנקיס' בלג"ז והעי' לשמאלו והתמזק הולך מברגת עד סוף הזנב ומינין הפרשות והוא לא מתקרב חוט השדרה שצנר ללחיו שצנר (נ"ל) (שצנר) הסתה נשפך על ירכה ולא על מללה ואין נריך למטו (ומרי' יא.).

לבית הסמפונות קנקנות קנקנות התמסמות מן הריאה. קנקנס נקב מוקף כשמוסמס איתא ויפלי מ"ב. חוט השדרה שנספך ברובו. בין ה' (במבונה): עד בין הפרשות. דהיינו מנגד הירכס שחוט השדרה שם לג' האחד מרש' לז' עלם יתן האליה שקרין הנקיס' בלג"ז והעי' לשמאלו והתמזק הולך מברגת עד סוף הזנב ומינין הפרשות והוא לא מתקרב חוט השדרה שצנר ללחיו שצנר (נ"ל) (שצנר) הסתה נשפך על ירכה ולא על מללה ואין נריך למטו (ומרי' יא.).

לבית הסמפונות קנקנות קנקנות התמסמות מן הריאה. קנקנס נקב מוקף כשמוסמס איתא ויפלי מ"ב. חוט השדרה שנספך ברובו. בין ה' (במבונה): עד בין הפרשות. דהיינו מנגד הירכס שחוט השדרה שם לג' האחד מרש' לז' עלם יתן האליה שקרין הנקיס' בלג"ז והעי' לשמאלו והתמזק הולך מברגת עד סוף הזנב ומינין הפרשות והוא לא מתקרב חוט השדרה שצנר ללחיו שצנר (נ"ל) (שצנר) הסתה נשפך על ירכה ולא על מללה ואין נריך למטו (ומרי' יא.).

שיטה מקובצת

(א) דעל כדתייה קרי ליה שמו: (ב) דאמר לעיל ניקב הקנה למטה מן החזה: (ג) כ"ש רוב עורו שהיה העור מחויק: (ד) ה"מ בהפרדה אבל בהמרכה הפסק הוא: (ה) מקצתו מאליו הסיד ומחיד דטרייה לרשיה הכה והשית ראשו כבוחל לשון סכה טריה הסיד ומחיד טרייה וכו': (ו) אי ליה שנתמוזו מוחו הסיד ומחיד שאינו מוליד חולת האבר מן המוח הוא צנר הנשח וכו': (ז) היכן כחו של חוט השדרה להיות במתה טרפה: (ח) דרשיוויו בוקב משוה למות דחוט השדרה דרשיוויו כרוב:

(א) דעל כדתייה קרי ליה שמו: (ב) דאמר לעיל ניקב הקנה למטה מן החזה: (ג) כ"ש רוב עורו שהיה העור מחויק: (ד) ה"מ בהפרדה אבל בהמרכה הפסק הוא: (ה) מקצתו מאליו הסיד ומחיד דטרייה לרשיה הכה והשית ראשו כבוחל לשון סכה טריה הסיד ומחיד טרייה וכו': (ו) אי ליה שנתמוזו מוחו הסיד ומחיד שאינו מוליד חולת האבר מן המוח הוא צנר הנשח וכו': (ז) היכן כחו של חוט השדרה להיות במתה טרפה: (ח) דרשיוויו בוקב משוה למות דחוט השדרה דרשיוויו כרוב:

(א) דעל כדתייה קרי ליה שמו: (ב) דאמר לעיל ניקב הקנה למטה מן החזה: (ג) כ"ש רוב עורו שהיה העור מחויק: (ד) ה"מ בהפרדה אבל בהמרכה הפסק הוא: (ה) מקצתו מאליו הסיד ומחיד דטרייה לרשיה הכה והשית ראשו כבוחל לשון סכה טריה הסיד ומחיד טרייה וכו': (ו) אי ליה שנתמוזו מוחו הסיד ומחיד שאינו מוליד חולת האבר מן המוח הוא צנר הנשח וכו': (ז) היכן כחו של חוט השדרה להיות במתה טרפה: (ח) דרשיוויו בוקב משוה למות דחוט השדרה דרשיוויו כרוב:

(א) דעל כדתייה קרי ליה שמו: (ב) דאמר לעיל ניקב הקנה למטה מן החזה: (ג) כ"ש רוב עורו שהיה העור מחויק: (ד) ה"מ בהפרדה אבל בהמרכה הפסק הוא: (ה) מקצתו מאליו הסיד ומחיד דטרייה לרשיה הכה והשית ראשו כבוחל לשון סכה טריה הסיד ומחיד טרייה וכו': (ו) אי ליה שנתמוזו מוחו הסיד ומחיד שאינו מוליד חולת האבר מן המוח הוא צנר הנשח וכו': (ז) היכן כחו של חוט השדרה להיות במתה טרפה: (ח) דרשיוויו בוקב משוה למות דחוט השדרה דרשיוויו כרוב:

(א) דעל כדתייה קרי ליה שמו: (ב) דאמר לעיל ניקב הקנה למטה מן החזה: (ג) כ"ש רוב עורו שהיה העור מחויק: (ד) ה"מ בהפרדה אבל בהמרכה הפסק הוא: (ה) מקצתו מאליו הסיד ומחיד דטרייה לרשיה הכה והשית ראשו כבוחל לשון סכה טריה הסיד ומחיד טרייה וכו': (ו) אי ליה שנתמוזו מוחו הסיד ומחיד שאינו מוליד חולת האבר מן המוח הוא צנר הנשח וכו': (ז) היכן כחו של חוט השדרה להיות במתה טרפה: (ח) דרשיוויו בוקב משוה למות דחוט השדרה דרשיוויו כרוב:

(א) דעל כדתייה קרי ליה שמו: (ב) דאמר לעיל ניקב הקנה למטה מן החזה: (ג) כ"ש רוב עורו שהיה העור מחויק: (ד) ה"מ בהפרדה אבל בהמרכה הפסק הוא: (ה) מקצתו מאליו הסיד ומחיד דטרייה לרשיה הכה והשית ראשו כבוחל לשון סכה טריה הסיד ומחיד טרייה וכו': (ו) אי ליה שנתמוזו מוחו הסיד ומחיד שאינו מוליד חולת האבר מן המוח הוא צנר הנשח וכו': (ז) היכן כחו של חוט השדרה להיות במתה טרפה: (ח) דרשיוויו בוקב משוה למות דחוט השדרה דרשיוויו כרוב: